

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: در شرح مقالات فایل ۲۹ فرمودید: «آنکه کف را دید گردد مست او» که مقام شهود است، خودی دارد، یعنی من عاشق شدم، و آنکه دریا دید گردد غرق او، که مقام فنا است، مقام فوق شهود، یعنی توحید خودت را هم نبینی، دیگر هیچ خودی باقی نمی ماند. در کتاب مجتهد امین در مرحله هفتم سفر اول، فنا و بقا را توضیح می دهد که مفهوم آیه «فاینما تولو فثم وجه الله است» یعنی آن فنایی که شما در بیت دوم فرمودید، همین فنا است؟ یعنی مشاهده خداوند به وجه یا همان مشاهده خداوند در موجودات، و نگریستن به موجودت از آن جهت که آیه و نشانه و مرآت حق هستند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید این دو نگاه، یکی باشد. زیرا وجه الله همان مظاهری هستند که اسمای حسنی خداوند را می نمایانند. موفق باشید